Ч. 244 Неділя 29 жовтня (11 падолиста) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — З угорского сойму. — До ситуациї. — Вісти з Хіни. — Війна в полудневій Африці).

Після польских ґазет кандидує в Станиславівщині в IV курні п. Збіґнів Ціньский, а в окрузі Ланцут-Низько кандидує п. Артур Гавзнер, противник о. Стояловского. — В Станіславові відбули ся збори социяльно-демократичної партиї, на котрих промавляв кандидат з V куриї М. Сайнфельд. — В Борщеві відбули ся дня 7 с. м. передвиборчі збори, на котрих представили ся: о. Альойсий Олесницкий з Торговиці яко кандидат з IV куриї, а др. Евген Левицкий адвокатский кандидат зі Львова яко кандидат з V куриї.

В угорскім соймі покінчено вчера загальну дискусию над заявою архикнязя Франца Фердинанда. Президент міністрів Сель забрав відтак голос і заявив, що від самого початку стояв на тім становищи, аби ту справу предложити соймови до ухвали. Однако щоби розсіяти всякі сумніви предкладає бесідник сам, аби на вступі предложеного закона помістити ще уступ гласячий, що всі справи, дотикаючі права наслідства престола на Угорщині, мають бути управильнені лише після угорского закона з 1723 року. Вкінци просив о принятє закона, а що до становища жени наслідника престола то ще раз зазначує, що на случай коли архикнязь вступить на престол, єго жена не буде могла бути угорскою королевою. По тій промові ухвалено перейти до подрібної дискусиї.

Як по досегочасній виборчій ситуациї в ческих та німецких краях можна судити, новому парляментови прибудуть тілько більше рішучі і більше крайні елементи. Виборча акция веде ся всюди під крайними окликами. Молодоческі орґани бють на тревогу, називають ситуацию „грізною і рішаючою“ та взивають виборців, аби голосували тілько за обструкцийними кандидатами. Вправді бувший міністер Кайцль натякав дещо, що Чехи в будучім парляменті залишать обструкцию, однак за імовірностию обструкциї промавляє і та обставина, що більше умірені і противні обструкциї члени бувшого молодоческого клюбу: др Енґель, професори Челяковский і Блажек і деякі инші тепер не кандидують. Не так остро настроєні моравскі Чехи. Один з їх провідників др. Жачек виголосив перед своїми виборцями в Прерові кандидатску промову, де обставав за відновленем давної правиці, а виборці ухвалили єго кандидатуру, хоч з услівєм, що він має вступити в одноцільний і карний ческий клюб, де будуть верховодити крайно-обструкцийні елементи. — Як Чехи ведуть свою акцию під кличем безвзглядної опозициї, так знов Німці виступили до борби під прапором єдности Австриї і німецкої переваги. Сей спільний клич зблизив крайно ворожі собі партиї на стілько до себе, що можливі стали між ними компромиси.

Російска праса, обговорюючи петербурґску відповідь на німецко-анґлійский договор, підносить однодушно, що в тій справі згідно підуть: Франция, Америка, Росия і Японія, і що вже зазначує ся ріжниця поглядів між тими державами, з одної сторони, а Анґлією і Німеччиною, з другої. Строгі зарядженя ґр. Вальдерзого викликують невдоволенє в російских кругах войскових. „Новое Время“ оголосило навіть комунікат, після котрого мала Росия, Франция, Америка і Японія порозуміти ся спільно що до окремого договора против договора анґлійско-німецкого.

В полудневій Африці веде ся борба між Анґлійцями і Бурами ще завзятійше, як доси. Бури поділили ся на множество відділів, по 100 до 500 людий, і розсіяли ся по цілій Оравиї і Трансвалю, та всюди непокоять анґлійскі войска.

Новинки.

Львів дня 10 го падолиста 1900.

— **Відзначеня**. Є. Вел. Цісар надав судовому радникови Теоф. Ганасевичеви при нагоді спенсионованя єго титул старшого судового радника з увільненем від такси, а Левкови Данилюкови, управителеви торфової станциї в Волици Бариловій, і Іванови Павлюкови, управителеви станциї в Контах, сребні хрести заслуги.

3)

ПРОПАВША МОЛОДА.

(З анґлійского — Конана Делі.)

(Дальше).

— То дійстно велика ласка Єго Льордости, що зволив поставити мою голову на рівні з своєю — сказав Шерльок Гольмес, усьміхнувшись. — Мені здає ся, що я по тім довгім протоколі заслужив собі на маленьке покріпленє та на циґаро. Я що до сеї справи, то був вже виробив собі свою думку, заким він ще прийшов до нас.

— Мій любий Гольмесе!

— В моїх записках єсть кілька подібних случаїв, але, як кажу, в жадній з них не пішло так борзо. Ціле моє розпитуванє мало лиш ту одну ціль, щоби запевнити ся, чи добрий мій здогад. Познаки бувають иноді дуже переконуючі, іменно тогди, коли все само лізе наосліп в руки.

— Таже я преці слухав всего так само як і ти.

— То правда, але ти не знаєш давнійших случаїв, котрі мені тепер так дуже станули в пригоді. Ось перед кількома роками був такий случай, що ... от і пан Лестраде! Добрий вечер, пане Лестраде! По тамтім боці жде на Вас скляночка, а тут маєте коробку з циґарами.

Малий панок мав на собі ясний сурдут ясну краватку, що єму надавало вигляд справдешного моряка, а в руці мав торбу із грубного полотна. По коротких словах привитаня, сів він собі і закурив подане циґаро.

— Що Вас сюди принесло? — спитав Гольмес, прижмурюючи очи. — Ви чогось як бя згрезені.

— Бо таки й згризений. Тота дідьча історія з весілєм льорда Ст. Сімона! Не знаю, з котрого кінця брати ся до того діла!

— Дійстно! то мене дивує.

— Чи чував хто коли таку прокляту історию? Вже мені здає ся, що я зловив за нитку, а тут она вириває ся знов з пальців, я цілий день мучив ся над нею.

— Та й аж страшенно при тім змокли — сказав Гольмес, дотикаючись єго рукава.

— Та так. Я казав перешукувати цілий канал.

— Змилуйте ся, а тож на що?

— Бо шукав за тілом леді Ст. Сімон.

Шерльок Гольмес розпер ся в своїм кріслі і став реготати ся на ціле горло.

— А басен водограя на Трафальґарскій площи казали Ви також перешукати?

— Як то? Та на що?

— Ну, бо там могли би Ви як раз так само знайти трупа як і в каналі.

Лестраде глянув сердито на свого приятеля. — Ніби то Ви вже все знаєте! — сказав він роздразнений.

— Ну, я що правда лише довідав ся, як все було, але я вже виробив собі свою думку.

— А так! То Ви, видко, тої гадки, що канал не має нінкого значіня для сеї справи?

— Мені щось так дуже здає ся.

— Ну, коли так, то будьте ласкаві і поясніть мені звідки взяли ся там річи? — Сказавши то, отворив він свою торбу і виймив з неї шовкову сукню весільну, пару білих атласових черевиків, вінок і вельон, а все намокле і поваляне. — От видите — сказав він, і крім того поклав ще новісеньку обручку на дерево, що стояло коло коминка — скажіть же мені тепер, що то все має значити.

— То Ви всі ті річи видобули з каналу? — сказав мій приятель, і став пускати колісцята з диму.

— Ні, то дозорець парку видів як вода несла їх близько берега. Показало ся, що то річи леді Ст. Сімон, а я погадав собі, що коли тут річи, то десь недалеко мусить бути і труп.

— Після сего Вашого дивного погляду, мусіло би тіло якогось помершого бути завсігди близько єго шафи з одежию. А відтак скажіть мені, що Ви хочете тим осягнути?

— Доказ, що Фльора Мілер причинила ся до того, що молода десь пропала.

— Прикро мені, але ледви, чи то що поможе.

— Дійстно, ще й тепер? — відозвав ся на то Лестраде трохи роздразненим голосом. — А мені прикро, Гольмесе, що мушу Вам сказати, що Ви з своїми здогадами і висновками не конче щасливі. Ви в двох мінутах сказали дві великі дурниці. Ся сукня єсть доказом вини Фльори Мілер.

— А тож як?

— В сукни єсть кишеня. В кишени знаходить ся калиточка на карти візитові. В тій калиточці єсть карточка. А ось і тота карточка.

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував начальниками судових канцелярий слідуючих офіциялів: Ів. Врублевского в Перемишли для Перемишля, Едв. Тручку в Стрию для Стрия, Едв. Фльорецкого в Станиславові для Бережан, дальше канцелістів: Едв. Еберля у Львові для Золочева, Волод. Костишевского в Раві для Сянока, вкінци асистента канц. Волод. Лясковского у Відни для Тернополя. — Президия краєвої дирекциї скарбової іменувала офіциялів канцелярийних: Мих. Галая, Йос. Дзюру, Йос. Гавсера і Ґриг. Хомицкого ад'юнктами канцелярийними в IX. кл. ранги, а канцеліста Ант. Друженьского офіциялом канцелярийним в X. клясі ранги.

— **Папска енцикліка.** Папа видав до епископів енцикліку, датовану дня 1-го с. м., а писану о Спасителю. Папа висказує в тій енцикліці радість по причині громадного напливу католиків зі всіх країв до Риму по причині ювілейного року, а то дає доказ, що народи навертають ся до Христа. Енцикліка взиває всіх, щоби вступали в дорогу Спасителя, котра єсть одинокою дорогою любови і правди. Як Христос перебуваючи на земли, реформував людску суспільність, так і тепер причинить ся до виправи суспільних відносин той, хто піде слідом Спасителя. Енцикліка кінчить ся візванем до епископів, щоби старались ділати в тім дусі, аби цілий сьвіт признав Ісуса Христа яко Спасителя людскости, котрий лиш один може завести мир і благословене на земли.

— **Огні.** В Тернополи згоріло оногди кілька будинків на передмістю Микулинецкім. Небезпечність була дуже велика, бо там густо побудовані доми, а в часі пожару повівав сильний вітер. Огонь спричинив ся імовірно від переїзджаючої до Галича машини зелізничої.

— **Нову церков** з твердого материялу, досить простору і належачу до найбільших провінцияльних церквей в Галичині, побудовано послідним часом в Яворові, повітовім місті перемиської епархії. Будова скінчить ся імовірно в літі 1901 р., а опісля зачнесь внутрішне украшенє церкви.

— **Страшна пригода в родині** стала ся на пусті Шандор коло Феледьгаза на Угорщині. Пуста ся належить до якогось віденьского банкіра, котрого заступає там управитель Адольф Наґель. Отже у того Наґля було трох дітий, найстарший хлопець літ 3, а наймолодший 8 місяців. До дітий приймили за пістунку сільску дівчину, котра мимо того, що родителі тому противили ся, брала в ночи до себе наймолодшу дитину. Тамтого тижня знов так зробила. Коли рано повставали, дитина була нежива. Родителі, котрих брала ся розпука, хотіли всейчас вигнати дівчину з хати, але що она хотіла смерть собі зробити, то они єї задержали. На другий день та сама дівчина варила каву на спіритусі і була так необережна, що наливала до горіючого ще під машинкою спіритусу сьвіжого з фляшки. Спіритус у фляшці займив ся, наступ вибух і в одній хвили дівчина та оба старші хлопці станули в огни. На крик нещасливих збігли ся всі, хто лиш був в хаті і придушили огонь коцами, але в кілька годин опісля було в хаті трох мерців; дівчина і два старші хлопці.

— **Наїв ся.** Один двигар, жид, у Варшаві заложив ся з пекарем, що з'їсть за одним заходом: 5 курок, 1 горнець квашеної капусти, 2 гарбузи, 3 фунти грушок, 4 фунти яблок, 3 фунти сливок, 5 огірків, хліб і вина до того горівки, 6 фляшок пива і 3 сифони содової води. В очах многих сьвідків з'їв він то все, але як по тій вечери ляг спати, то вже й більше не пробудив ся.

— **Злодійске касино** викрила львівска поліция в порожній камениці при ул. Руській, ч. 16, призначеній до заваленя. Злодії відорвали печатки на дверех пивниці і зробили собі в ній касино, де весело забавляли ся. Коли вчера аґент поліцийний зайшов туди, застав там панів злодіїв, специялістів від мошонки, як весело грали собі в карти, котрі, як для таких фахових грачів, були ще й значені. Межи арештованими знайшов ся і Йосиф Гуменецкий, котрий перед кількома днями виломив мур в міскім арешті і утік з двома товаришами.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарскі.

☞ **Пора оглянути, понаправляти і запрятати на зиму всі знаряди господарскі так, щоби не понищили ся!**

— Управа цукрових бураків (VI). До садженя бураків вибирає ся такі сорти, котрі суть найвідповідніші для клімату і мають найбільше цукру. Тут мусимо звернути увагу на то, що насінє бураків найліпше купувати у самих продуцентів, а не у торговельників насіня, бо можна часом дуже ошукати ся. Перед садженєм треба зробити пробу як насінє кільчить ся. Бураки садять ся рядками або за помочию машини, або рукою і купками. В сім послідним случаю робить ся значником рівці вздовж і впоперек а в тім місци, де рівці перетинають ся, робить ся копачем ямку і вкидає ся в ню 4 до 5 зерен. Садити треба як найвчаснійше, отже під конець марта або з початком цьвітня, бо бурак потребує рости 20 до 30 неділь. Після того чи ґрунт ліпший чи гірший, садить ся бураки густійше або рідше. При садженю руками виходить на гектар 9 до 15 кільо, а при садженю машиною 20 до 24 кільо зерна. Садити треба на вохких ґрунтах не глубше як на 2 цм., а на сухих не глубше як на 4 цм. Бураки треба о скілько можна як найскорше обрабляти. Іноді зрушує ся землю сапою, заким ще бураки посходять. Коли же бураки при сприяючій погоді до 10 або 14 днів посходять, то треба їх ще 3 до 4 рази обсапувати, щоби їх буряни не заглушили, а на конець ще й підгортає ся їх, щоби головки о скілько можна найменше виставали із земли. Длятого, що з одного зерна буракового виростає по кілька ростин, то їх треба проривати. При тім уважає ся на то, щоби той бурачок, котрий має ся лишити, як найменше зрушити; длятого той бурачок придержує ся лівою рукою і притискає ся до землі а правою вириває ся другі, але не просто до гори лиш в бік. Коли би бураки змерзли або якби їх мушка з'їла, то можна їх ще в цьвітни а навіть в половині мая досаджувати. При пізнійшім ушкодженю треба переорати і засіяти яку зелену пашу, котра борзо росте. Копанє бураків відбуває ся звичайно в половині жовтня і з початком падолиста мусить бути вже скінчене, щоби морози не захопили. Де фабрика має своїх плянтаторів, то она розсліджує в бураках за помочию поляризациї скількість цукру і назначує, коли найліпше бураки копати. До копаня уживає ся або рід зелізних вилок, або вузких а довгих рискалів або таки звичайних простих рискалів. Бурак лиш підважує ся, при чім треба уважати, щоби его не затяти, а відтак витягає ся рукою, обтрясує ся землю і зараз обчищує обтинаючи відповідним до того ножем головку з листєм. Так обчищені бураки складає ся на ніч на купи, котрі вкриває ся листєм і землею, а відтак відвозить ся до фабрики. Листє і головок уживає або відразу на корм для худоби або робить ся з них квашену пашу на пізнійше.

— Як запрятувати знаряди господарскі на зиму? У наших поменших

— Сказавши то поклав він єї на стіл перед Гольмеса. — Послухайте лиш:

„Коли все буде готове, то прийду. Тогди безпроволочно вийти. Ф. Г. М."

— Ну, я був від самого початку того переконаня, що Фльора Мілер звабила леді Ст. Сімон до себе і що то она без сумніву при помочи якихсь спільників зробила то, що она десь пропала. Тепер знайшла ся картка з початковими буквами єї імени, котру очевидно хтось коло дверий всунув в руку пани Ст. Сімон і тота карточка звабила єї до Фльори Мілер.

— Знаменито, Лєстраде — сказав на то Гольмес сьміючись. Ви дійстно дуже бистроумні. Покажіть мені. — Сказавши то, взяв він карточку байдужно до руки, але нараз став її дуже уважно приглядати ся і урадований аж крикнув: Таж то дійстно дуже важна карточка.

— Ага, тепер вже й Ви тої гадки?

— Зовсім тої самої. Гратулюю Вам щиро.

Лєстраде вельми урадований встав і похилив ся також над карточку. — Та бо Ви дивите ся на відворотну сторону! — відозвав ся він бозро.

— Зовсім ні, то тота сторона, котра має бути.

— Тота, котра має бути? — Ви зле обернули. То на тамтім боці написано олівцем.

— А тут щось такого, що подобає на кусник якогось рахунку готелевого і то мене дуже зацікавило.

4. Жовт. Комната 8 шілінґ., снід. 2 шіл. 6 пенсів, другий сніданок 2 шіл. 6 пенсів, склянка шеррі 8 пенсів.

— То не має ніякого значіня. Я то вже давно видів — сказав на то Лестраде.

— То так лиш здає ся; а мимо того єсть то великої ваги. А що до тих слів, написаних олівцем, то они, або бодай тоті початкові букви, також дуже важні. Длятого ще раз Вам ґратулюю.

— Ну, я вже досить часу змарнував — сказав Лестраде встаючи. — У мене більше значить взяти ся добре до діла, як сидіти коло коминка і придумувати всілякі здогади. Бувайте здорові, пане Гольмес, побачимо, хто з нас насамперед вислідить справу! — Сказавши то спакував він річи назад до торби і пустив ся до дверий.

— Ще одно слово на дорогу, пане Лєстраде — відозвав ся Гольмес рівнодушно до свого відходячого товариша — скажу Вам тайну тої загадки. Леді Ст. Сімон то байка. Такої леді нема і ніколи не було.

Лєстраде глянув засумованими очима на мого приятеля. Відтак обернув ся до мене, показав тричи на своє чоло і покивуючи головою вийшов чим скорше.

Ледви що двері за ним замкнули ся, як Гольмес встав і взяв на себе свою верхну свиту. Єсть в тім щось правди, що той чоловічиско говорить; то не здало ся до нічого сидіти тут і нічого не робити — запримітив він — длятого мушу лишити тебе, Ватсоне, на якийсь час самого з твоїми ґазетами.

Минула була пята година, коли Гольмес вийшов; але я не довго сидів сам один, бо не минула була ще й година, як двох людий з торговлі делікатесів принесли якусь велику плоску скриню. На моє превелике диво вийняв з неї цілу купу всіляких холодних страв. Були там куропатви, бажант, паштет з гусячої печінки і ціла батерия старих, вкритих порохом фляшок. Ледви що я всі ті ласощі уставив на столі, як вже ті, що їх принесли, пощезали які ті духи з „Тисяча і одної ночи", не запускаючи ся в ніяку бесіду лиш сказавши, що вже все заплачено.

Як-раз перед девятою годиною увійшов Гольмес живавим кроком до комнати. Єго лице було поважне, але єго очи так сьвітили ся, що можна було здогадувати ся по них успіху его здогадів.

— Ну, они вже й заставили стіл — сказав він затираючи руки.

— Ти, видко сподіваєш ся якихсь гостий; та же то застава на пять осіб.

— А вжеж. Мусимо чей бути приготовлені на несподіване товариство — сказав він. — Мені лиш дивно, що льорд Ст. Сімон ще не прийшов. Ага, мені здає ся, що то він іде вже по сходах.

— То був дійстно наш гість, що був у нас нині рано. Єго аристократичне лице представляло вираз якогось великого змішаня, а в пальцях крутив своїм льорньоном ще більше як звичайно.

— Отже мій післанець застав Вас? — спитав Гольмес.

— А так; і я мушу признати ся, що та вість, яку він мені приніс, незвичайно мене счудувала. Чи маєте певні докази на то, що кажете?

— Найліпші, які лиш можна собі погадати.

— Що князь на то скаже — сказав він як би сам до себе — скоро довідає ся о тім упокореню, якого зазнав член его родини.

— То так, бачите, лиш обставини так нещасливо склали ся. Я би того не сказав, щоби в тім було якесь упокорене.

господарів, ба нераз і по дворах, буває так, що як привезуть плуг або борону з поля в осени, як кинуть їх де під шопу (а то ще добре), так они там і лежать аж до весни, майже аж до тої хвилї, коли з ними треба знов їхати на поле. Тогди витягають заржавілий плуг, борону без зубів, поломані колесниці, і т. д. і аж тогди в голову заходять, що робити, бо все понищене або попсоване. Тут пора брати ся до роботи, а то нема з чим, бо треба направляти Біда! Ремісник дорогий, за гріш на передновку трудно, направи не можна дочекати ся, страта часу Отсе наслідки недбалости і неладу в господарстві. Щоби того не було, то треба вже тепер о тім памятати, щоби всї знаряди господарскі відповідно запрятати на зиму. Отже кождий знаряд треба тепер добре оглянути, очистити з болота і землї, попробовати кожду шрубку, кожде зелїзо і т. д. а коли що потреба, то направити або дати до направи. Всї зелїзні части в знарядях треба намастити оливою. а все дерево так званим карболїнеом. Маленький видаток тепер заощадить більший видаток на весну і страту дорогого часу. Всї знаряди треба поховати в такім місци, де би они були забезпечені від всякого ушкодженя. То само треба зробити з упряжею і всякими ременями.

Всячина господарска.

— Сушене овочів в печи. На малі розміри можна усушити собі овочі в печи в той спосіб, що їх складає ся в глубокі миски і ставить ся в піч. В мисках на споді збирає ся тогди сок, який стікає з овочів. В той сок мачає ся овочі і досушує ся їх дальше на лїсках або й на глиняних тарілках. Яблока до сушеня оббирая ся з лупинки. Малі, тверді грушки сушить ся аж они улежать ся. При сушеню вишень і сливок можна коли они вже добре змякнуть, видушити з них кістки і розплескати, а відтак обмочити в соку і досушити дальше. Солодкі або дуже квасні яблока не добрі до сушеня. Грушки до сушеня звичайно не оббирає ся. Сушені овочі найлїпше держати в неполиваних горшках завязаних папером і уставлених в сухім місци; але можна держати також в мішочках або в скринках з отворами для приступу воздуха.

— Як означити вагу живої свинї? Насамперед зміряти свиню шнурком вздовж від голови якраз межи ухами, аж до того місця, де зачинає ся хвіст. Припустім, що тота довгота була би 50 цалів (міряти треба на цалї) Відтак треба зміряти обем свинї зараз поза передними ногами, але рівно з гори в долину. Припустім, що той обем був би 49 цалів. Скажім тепер 50 разів по 49 (помножім ті числа з собою), то буде 2450. Коли свиня була добре утучена, то з сего числа треба взяти одинайцяту часть (подїлити через 11) а буде 223 Отже мясо свинї буде важити 223 фунтів. Коли же свиня не конче була утучена, то бере ся з того числа 12 часть (дїлить ся через 12). Знаючи вагу свинї, знає ся, що правити за ню від різника.

— Кіт до зелїзних плит на кухнях. Бере ся 12 частий опилків зелїза (можна дістати від слюсаря), 12 частий циндри (зелїза, що відпадає при кованю у коваля), 30 паленого ґіпсу, 10 частий соли і все разом мішає ся на сухо а відтак додає ся 10 частий водного скла (треба купити в складї материялів) і робить ся кіт, котрим треба зараз залїплювати попукані місця. Замість водного скла можна ужити крови звірячої (від різника) лиш она коли під бляхою запалить ся, дуже смердить.

Переписка господарска.

Приятель в Г.: Садженицї глога дістанете у фім „Zarząd szkółek leśnych i ogrodowych Zassów pod Czarną (Кажіть прислати собі катальоґ) або Zarząd obszaru dworsk. Borowa w Bochni poczta Bochnia (висилають цінники). Лінію до засадженя глога треба насамперед на 60 цм. широко а на 40 до 50 цм. глубоко скопати. Ростинки садить ся на 10 до 15 цм. далеко так, що на метер приходить більше менше 10 ростин. В першім роцї підчас посухи треба підливати і полоти. В другім роцї притинає ся до 10 цент. над землею, коли потреба то гноїть ся. Що року треба притинати щоби глїг гонив бічні пагони. На живопліт можна ще ужити грабини або смеречини. Дуже добре би було, як би у нас де то можна робити живоплоти з білої морви, бо маючи морву можна би братя ся до годованя шовківника і его усільниць. Морва може удавати ся скрізь на Подїлю в затишних і сухих місцях. Найлїпше розмножувати собі еї самому з насіня. Сіє ся в осени або з весни. Насіня можна би може дістати у Jul Steiner Samenhandl. in Wiener Neustadt.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Цїна збіжа.** У Львові д. 9 падолиста: Пшениця 7·35 до 7·60 Кор.; жито 6·30 до 6·60; овес 5·90 до 6·20; ячмінь пашний 5·20 до 5·50; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; горох до вареня 7·50 до 9·—; вика —·— до —·—; льнянка 10·— до 11·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·25 до 5·50; гречка 6·75 до 7·25; конюшина червона 58·— до 65·—; біла 35·— до 65·—; тимотка 18·— до 24·—; шведска —·— до —·—: кукурудза стара —·— до —·—; хміль 50·— до 65·—; ріпак новий

— **Цїна телят, безрог і овець на заріз:** На торг до Відня привезено дня 8 падолиста 3401 штук телят, 3145 штук живих а 2100 штук патрошених безрог, 647 штук патрошених овець і 143 ягнят. За патрошені телята плачено по 90 с., до 1 К.04 с. за живі — до — сот., за лїпші 1·06 до 1·22 К.; за найлїпші по 1·24 до 1·28 К. За молоді безроги 56 до 76 сот., за патрошені на мясо 92 с. до 1 К. 00 с., за підсвинки 80 до 1 К.00 с. За патрошені вівцї 48 до 72 сот. за кільо. Пара ягнят по 10 до 24 К. — Живі вівцї плачено по 38 до 42 сот. за кільо; бракові по 20 до 30 с. за кільо.

— **Цїна рогатої худоби** на віденьскім торзї: На торг 6-го падолиста пригнано рогатої худоби призначеної на заріз 5880 штук, між тим з Галичини 737, з Буковини 51 штук. — Торг спокійний. Галицкі воли плачено: пріма 70 до 74 К.; секунда 65 до 69 К.; терция 58 до 64 К., виімково плачено по 75 до 80 К. — Товар худий селяньский плачено по 37 до 54 К.; Підтучені бугаї і корови по 56 до 67 К. за метричний сотнар живої ваги.

Телеграми.

Відень 10 падолиста. Мінїстер для Чехії, ґр. Резек, вже виздоровів, і нинї обіймає урядоване. Др Резек возьме також участь в нинїшній радї мінїстрів.

Париж 10 падолиста. Послам роздано вчера „жовту книгу" о подіях в Хінї Між иншими наведена в тій книзї переписка посла Пішона з хіньскими властями. Пішон уважає головними виновниками ворохобнї в Хінї князя Туана, ґен Тунфушіяна і секретаря державного Кавґія.

Гаґа 10 падолиста. Посольство Бурів виїздить ві второк до Франциї, аби там стрітити ся з Кріґером.

Кіль 10 падолиста. На Балтийскім мори лютила ся сими днями страшна буря. Богато кораблїв потонуло.

Прага 10 падолиста. Nar. Listy доносять, що спільні делеґациї будуть скликані на весну слїдуючого року.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Ну, Ви дивите ся на ті річи з иншого становища.

— Я не можу набрати того переконаня, щоби тут хтось завинив. Я навіть не умів би того сказати, як могла би була молода жінка инакше собі поступити, хоч без сумнїву треба дуже жалувати того, що она так різко собі поступила. Она не мала матери, отже й не було нікого, хто би їй в так критичнім положеню міг був щось порадити.

— Таже она зробила з мене посьміховиско, публичне посьміховиско — сказав на то льорд Ст. Сімон і став бубнити пальцями по столї.

— Мусите преці трохи вибачати біднїй дївчинї, котра знайшла ся в так нечувано труднім положеню.

— Менї зовсім не до того, щоби комусь вибачати. Я поправдї страшно обурений. Таж она менї наробила такої ганьби.

— Менї здає ся, що хтось задзвонив — перебив єму Гольмес. Дїйстно, чути кроки на долинї. Коли я не можу переконати Вас, щоби Ви лагіднїйше осуджували ту справу, то я замовив тут адвоката, котрому то може лїпше удасть ся. — Сказавши то, отворив він двері і впустив якусь паню і якогось пана. — Льорде Ст. Сімон — сказав він звертаючись до него — позвольте представити собі пана і паню Ге Мультон. Паню чей вже знаєте.

Льорд побачивши увійшовших схопив ся з крісла і з обвдженою повагою станув спустивши очи в долину та вложивши праву руку по за запнятий сурдут. Молода женщина приступила до него скорим кроком і витягнула до него обі руки, але він і тепер навіть не хотів на ню подивити ся. А то й добре було для него, що він так стояв, бо благородному виразови еї лиця не легко було ставити довго опір.

— Ти гнїваєш ся на мене, Роберте? — спитала она. — Та й правда, що маєш причину до того.

— Прошу, лиш нїякого оправдуваня — відповів льорд з огірченем.

— О так; я знаю, що я дїйстно зле собі супротив тебе поступила; я повинна була тобі сказати, заким ще пішла. Але я сама не знала, що зі мною дїяло ся, а коли я тут ще й Франка побачила, то таки дїйство вже не знала, що роблю і що говорю. Я лиш сама собі дивую ся, що не зімлїла перед самим олтарем і не впала на землю.

— А може Ви, пане Мультен, бажали би собі того, щоби я і мій приятель вийшли з комнати на час сеї розмови? — спитав тут Гольмес.

— Коли би менї сказати свою думку — відозвав ся незнакомий пан — то ми як раз доси трохи за надто таїли ся в сїй справі. Що до мене, то я бажав би, щоби й цїлий сьвіт був сьвідком нашого оправданя. — Був то малий, гладкий панок, з опаленим від сонця і чисто виголеним лицем острих черт і живої вдачі.

— Коли так, то я розкажу нашу історию, все як було від початку аж до кінця — сказала молода женщина.

(Конець буде).

Значно зменшений вид артистичного вахляря, що появив ся з нагоди отвореня нового театру у Львові. На тім вахлярі уміщені фотоґрафії артисток і артистів як також директора Павликовского і вид театрального будинку. Ціна примірника **1 зр.** з пересилкою **1 зр. 25 кр.** На атласі в дуже красній оправі **3 зр.** з пересилкою **3 зр. 25 кр.** Головний склад в **Аґенциї Дневників, Львів, Пасаж Гавсмана.**

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).